

Č. 1288.

Policejní věci trestní: Podléhá-li trestu pro nešetření jistých předpisů majitel hospodářského podniku, přechází zodpovědnost za porušení předpisů těch na osobu, kterou majitel pověřil s a m o s t a t n ý m vedením podniku, na jehož řízení sám účasten není.

(Nález ze dne 7. dubna 1922 č. 5006.)

V ě c: V. P. z K. proti zemské správě politické v Brně stran přestupku § 8 vyhlášky č. 423/20, § 2 vyhlášky č. 555/20 a § 2 nař. č. 449/20 sb. z. a n.

V ý r o k: Stížnost zamítá se jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Nálezem z — uznala okresní správa politická v Kroměříži inž. V. P. vinným přestupkem § 8 vyhlášky min. pro zásobování lidu ze dne 28. června 1920 č. 423 sb. z. a n. pro nevedení výmlatní knihy, § 2 vyhlášky presidenta zemské správy politické na Moravě ze dne 22. září 1920 č. 555 sb. z. a n. pro nesprávné šrotování 100 q ječmene, pak § 2 nař. vlády ze dne 2. září 1920 č. 499 sb. z. a n. pro spotřebování obilí o 123 q více pro výživu a odsoudila jej dle §§ 16 a 17 nař. vlády ze dne 11. června 1920 č. 390 sb. z. a n. k peněžité pokutě 1000 K ve prospěch chudinského fondu v K., v případě nedobytnosti do vězení na 30 dnů. Zemská správa politická v Brně rozhodnutím z — zamítla jeho odvolání, protože skutková povaha přestupku jemu za vinu kladeného jest prokázána.

Rozhoduje o stížnosti do výnosu posléz uvedeného podané, řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost namítá, že st-l neměl býti vůbec odsouzen, poněvadž není majitelem podniku a poněvadž mu nebylo prokázáno žádné zavinění a opomenutí. St-l popírá tím skutkovou povahu stíhaných deliktů po stránce subjektivní.

Směrodatné předpisy mají tento obsah: § 8 vyhl. min. pro zásobování lidu ze dne 28. června 1920 č. 423 sb. z. a n. ukládá majitelům hospodářských podniků vedení výmlatní knihy pro každou hospodářskou jednotku, kterou však dlužno každého výmlatního dne uzavřítí.

§ 2 vyhlášky presidenta zemské správy politické na Moravě ze dne 22. září 1920 č. 555 sb. z. a n. dovoluje jednotlivým pěstitelům šrotovati na vlastních šrotovných jen se zvláštním úředním povolením.

§ 2 nařízení vlády ze dne 2. září 1920 č. 499 sb. z. a n. určuje spotřební dávku pro ty, jimž dle § 1 bod 1—5 přiznáno bylo právo přímého zásobování a to 5 kg obilí pro osobu a týden a zakazuje zásobování množstvím tuto dávku převyšujícím.

Podle těchto předpisů podléhá trestu, kdo jako majitel hospodářského podniku resp. pěstitel předpisy dotčené poruší. Naskytá se otázka, koho stíhá zodpovědnost ve smyslu předchozích ustanovení v případě, když majitel podniků sám řízení podniku se nijak nezúčastní, nýbrž svěří samostatné vedení podniku osobě třetí. V tomto případě nutno usouditi, že majitel zmocněním osoby třetí k samostatnému vedení podniku převedl vše, co s vedením podniku souvisí, na svého zmocněnce, že tudíž zmocněním na něj přenesl také zodpovědnost svou, zakládající se na shora uvedených předpisech a plynoucí z vedení podniku. Tu pak odpovídati může za jed-

nání neb opomenutí s prováděním podniku spojená, citovaným předpisům se přičítají, jen posléz dotčený zmocněnec.

St-1 ve stížnosti tvrdí, že jest vedoucím úředníkem podniku, o kterýž zde jde. Tím přiznává, že jest takovým zmocněncem, kterého zodpovědnost za podnik stíhá. Zavinění st-lovo, které se popírá, spočívá pak v deliktní činnosti, kterou okresní správa politická v Kroměříži ve svém shora uvedeném, nař. rozhodnutím potvrzeném trestním nálezu zjistila, kteroužto činností jest právě prokázáno, že předem citované předpisy byly porušeny. Námitka shora uvedená jest proto v celém svém obsahu nedůvodna.¹⁾ — — — — —

Č. 1289.

Stavební právo: I. [Cís. nař. z 16. října 1914 č. 284 ř. z.] o stavbách požívajících výhod nepozbylo platnosti podle 2. odst. § 14 zák. st. z 21. prosince 1867 č. 141 ř. z., byvši včas předloženo ke schválení říšské radě. — II. [Odškodňovací komise sestavená podle § 6 cit. cís. nař. jest »úřadem správním« a jest proti jejímu výroku přípustna stížnost k nss po rozumu § 2 zák. o ss.] Nebrání tomu ani předpis § 3 a) zák. o ss ve spojení s § 105 úst. listiny. — III. Nedoručení odškodňovacího nálezu dle cit. cís. nař. není podstatnou vadou řízení, vzal-li účastník nález ten v plném znění na vědomí a podal-li proti němu včas stížnost k nss. — IV. Zákonným předpokladem vydání nálezu o odškodnění dle cit. cís. nař. jest předchozí »vydání« vylvlastňovacího nálezu s právním účinkem vůči vylvlastněnému. Kdy lze dle toho nález vylvlastňovací pokládati za »vydaný«? Stačí i pouhé ústní prohlášení jeho úředním orgánem jednatí řídicím. — V. [Cit. cís. nař. nařizujíc v § 5 slyšení znalců nemínilo předepsati slyšení několika znalců z téhož oboru.] — VI. V řízení správním stačí, když strana má aspoň při provádění důkazu znaleckého možnost přednésti své námitky proti osobě přibraných znalců. Přezkoumání úsudku správního úřadu o vytýkané podjatosti znalcově nejs. s soudem? — VII. Jak dalece může nss přihlížeti k výtkám strany proti správnosti znaleckého odhadu (důkazu) v řízení správním?

(Nález ze dne 10. dubna 1922 č. 13272/21.)

Prejudikatura: nál. č. 195, 261 a 941 adm.

Věc: Klára F. ve F. a spol. proti odškodňovací komisi v Praze stran odškodnění při stabě požívající výhod.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud týká se stěžujících si Markéty T., Josefa T., zrušuje se pro nezákonnost, pokud se týká ostatních st-lů, zrušuje se provady řízení.

Důvody: K žádosti »B. K.«, společnosti s ručením obmezeným v E., I. bylo výnosem min. veřejných prací ze dne 23. srpna 1920 č. — na základě schválení ministerské rady konané dne 27. července 1920 prohlášeno stavbou požívající výhod po rozumu cís. nař. ze dne 16. října 1914 č. 284 ř. z. rozšíření dolu B. ve F. na plochu, která je ve schvalovaném

¹⁾ Další odůvodnění nálezu nemá zvláštní zajímavosti, pročez je vypouštíme.